

ул. "Цар Калоян" 1А, 1000 София
тел. 02 987 55 13, 02 987 58 59
факс 02 987 65 14
VASprotocol@bitex.com

ВИСШИ
АДВОКАТСКИ
СЪВЕТ

SUPREME
BAR
COUNCIL

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД 31
Вх. № 11/К.С. 7/2006
Дата 27.07.2006

1 А, Tzar Kaloyan str., 1000 Sofia, Bulgaria
tel. +359 2 987 55 13, +359 2 987 58 59
fax +359 2 987 65 14
VASprotocol@bitex.com

Изм. № 257
Дата 27.07.2006 год.

в.з. № 7/2006,
1 + се разглежда
всички случаи
07.08.2006. Духов

ДО
Конституционния съд

СТ А Н О В И Щ Е

На Висшия адвокатски съвет по искането на Върховния касационен съд за обявяване на противоконституционността на §7 от Закона за изменение и допълнение на Конституцията на Република България/ДВ бр.27/31.3.2006год./ в частта му, с която е създаден чл.130а, т.3: “може да прави предложения за назначаване, повишаване, преместване и освобождаване от длъжност на съдии, прокурори и следователи”.
Конституционно дело №7/2006 год.

ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

В създадената с §7 от Закона за изменение и допълнение на Конституцията на Република България от 31 март 2006 год. Т.3 на новия чл.130а, е предвидено, че министърът на правосъдието

“може да прави предложения за назначаване, повишаване, понижаване, преместване и освобождаване от длъжност на съдии, прокурори и следователи”.

С решение №2 от 8 юни 2006 год. Пленумът на Върховния касационен съд съгласно чл.150, ал.1 от Конституцията е решил да поиска обявяването на противоконституционността на цитирания §7 от закона от 31 март 2006 год. В посочената му част на основание чл. 149, ал.1, т.2 във връзка с нарушения на чл. 153 и чл. 158, т.3 от Конституцията. Искането на Върховния касационен съд се обосновава с това, че министърът на правосъдието е орган на изпълнителната власт, комуто се възлага правомощие присъщо единствено на орган на съдебната власт. При това с приемането на това допълнение на Конституцията 40 –то Обикновено народно събрание е излязло извън границите на своята компетентност, установени с разпоредбата на чл. 153 от Конституцията.

I. Висшият адвокатски съвет смята, че искането на Върховния касационен съд е допустимо като има предвид тълкуването на чл. 153 и 158, т.3 от Конституцията, дадено с решение №3 от 10 април 2003 год. По конституционно дело №22/2002г. Според това тълкуване закон за изменение и допълнение на Конституцията, приет от Обикновеното народно събрание, подлежи на общо основание на контрол за конституционна съобразност.

II. Висшият адвокатски съвет намира, че искането на Върховния касационен съд е основателно – от една страна 40-то Обикновено народно събрание не е компетентно да въведе новелата на т.3 на чл. 130а, което е от изключителната компетентност на Великото народно събрание, и от друга страна, с тази разпоредба съществено са нарушени принципите на разделението на властите и на независимостта на съдебната власт, като се установяват в нейната област правомощия на орган на изпълнителната власт.

II.1. С конституционно решение №3 от 10 април 2003 год. Е прието, че във формата на държавно управление се включват между другото и възложените от Конституцията дейности и правомощия на висшите държавни институции, сред които е и Министерският съвет, който се състои от министър-председател, заместник министър-председатели и министри. Като членове на Министерския съвет министрите ръководят отделни министерства чл. 108, ал.3/ и издават правилници, наредби, инструкции, заповеди чл.115/. В разпоредбата на чл. 130, ал.5 е предвидена особена функция на министъра на правосъдието, а именно да председателства заседанията на Висшия съдебен съвет, без право на глас: “той не участва в гласуването”, гласи цитираната разпоредба.

С разпоредбата на т.3 на чл.130а от Конституцията се създава правомощие на министъра на правосъдието да прави предложения за назначаване, повишаване, понижаване, преместване и освобождаване от длъжност на съдии, прокурори и следователи. Следователно с тази разпоредба се изменя формата на държавно управление, което изменение се изразява в разширяване на правомощията и функции на конституционен орган, какъвто е министърът на правосъдието като член на Министерския съвет.

В светлината на тези съждения, въвеждайки въпросната разпоредба 40-то Обикновено народно събрание е превишило своята компетентност, тъй като само Великото народно събрание решава въпросите за промени във формата на държавно устройство и на държавно управление чл. 158, т.3 от Конституцията/ А въпросът за правомощията на един министър е несъмнено въпрос и на държавно устройство, и на държавно управление.

II.2. При това новелата на чл.130а, т.3 от Конституцията се допуска вмешателство на орган на изпълнителната власт, какъвто безспорно е като

всеки министър и министърът на правосъдието. С това се нарушава основният конституционен принцип на разделението на властите 8чл.8 от Конституцията/, което нарушение води до накърняване друг осветен от Конституцията принцип на независимостта на съдебната власт 8чл. 117,ал.2, изр.1 от Конституцията/. При това се отваря широко вратата за такова накърняване главно, ако не и единствено по политически съображения. Не трябва да се забравя, че вътрешната / и външната политика/ на страната се ръководи и осъществява от Министерския съвет. А дейността на всеки министър е несъмнено свързана с политиката на правителството.

Прочее т.3 на чл. 130а от Конституцията противоречи и на чл.8 и 117, ал.2, изр.1 от Конституцията.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ВАС:

/ГР.МАРКОВСКИ